

REGINA NARUŠIENĖ

Gimusi Lietuvoje, Kaune (1936 m. spalio 12 d.). 1949 m. su tėvais atvyko į JAV. Šiuo metu gyvenanti JAV ir Lietuvoje. Profesija – advokatė. Iliojaus Universitete (JAV) įgijo politinių mokslų bakalauro laipsnį (1960 m.). Turi Juris Doctor teisės išsilavinimą iš Iliojaus Universiteto, kuriame gilinosi į Konstitucinę teisę. Waukegan, Iliojaus apylinkės pirmininkė, JAV Lietuvių Bendruomenės XVI, XVII, XVIII ir XIX Tarybos narė ir Prezidiumo pirmininkė 2000-2006 m., JAV Lietuvių Bendruomenės, buvusi Lietuvių Studentų Iliojaus Universitete Asociacijos pirmininkė, Lake County/ Krašto valdybos pirmininkė 1994-2000 m., Centro ir Rytų Europos Koalicijos NATO darbo grupės vadovė. Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos pirmininkė- 2006-2009 ir 2009-2012. Buvusi Lietuvos Respublikos Seimo ir JAV Lietuvių Bendruomenės komisijos narė. Buvusi viena iš įkūrėjų Amerikos Lietuvių Advokatų Draugijos (LABAS), pirmininkė ir Tarybos narė. Yra Lietuvos Valdovų rūmų paramos fondo steigėja, Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valdovų rūmų atkūrimo ir paskirties komisijos narė bei Valdovų rūmų paramos JAV komiteto pirmininkė. Apdovanota II laipsnio Gedimino ordinu, Popiežiaus Švento Didžiojo Gregorijaus ordinu už nuopelnus Katalikų bažnyčiai. Vyras - Bernardas Vytas Narušis. Su vyru užaugino tris vaikus- Viktorą Narušį, Eleną Narušytę Behrens ir Suzana Narušytę Losurdo.

Regina Narušienė muziejaus ekspozicijai „Lituanistinis švietimas Lietuvoje ir užsienyje“ padovanojo išskirtinius ir unikalius eksponatus

1. Katalikų tikybos katekizmas, 1946
2. Senujų amžių istorija. Vadovėlis, 1946
3. Juozas Baltūsis. Skaičiavimo vadovėlis, 1946
4. L.Dambriūnas. Lietuvių kalbos sintaksė, 1945
5. Esmaitis. Geografija, 1946
6. Esmaitis. Negyvoji gamta, 1946
7. Naujieji skaitymai, 1946
8. J.Abraška ir Stp.Zobarskas. Aušrelė III dalis, 1945
9. Nelė Mazalaitė-Kruminienė. Apversta valtis, 1948

Iš šių vadovėlių Regina Narušienė (tuomet buvusi Firantaitė) mokėsi Ausburgo-Hochefeldo pradžios mokykloje.

Kiekvienas lietuvis, kur jis bebūtų, savo kraujyje ir sąmonėje nešiojasi lietuviybės židinį. Kad tas židinys neužgestų jis turi būti nuolat kurstomas šeimoje, mokykloje, bažnyčioje, ir plačiu mastu lietuviškoje bendruomenėje. To kurstymo organizatorius turi būti lietuvių bendruomenė. O kuras yra tautinės ir kultūrinės vertybės.

VLIKas (Vyriausias Lietuvos išlaisvinimo komitetas, 1949.VI.14) paskelbė "**Lietuvių Chartą**" ir ėmėsi organizuoti Pasaulio Lietuvių Bendruomenės, priimdamas laikinuosius Lietuvių bendruomenės santvarkos nuostatus.

Lietuvių Chartoje rašoma:

- **tauta** yra prigimtoji žmonių bendruomenė;
- **žmogus** turi prigimtimtąją teisę laisvai išpažinti ir ugdyti savo tautybę;
- **lietuvis** lieka lietuviu visur ir visada;
- **savo tėvų** išlaikytą Lietuvių tautos gyvybę lietuvis perduoda ateities kartoms, kad amžinai gyventume;
- **kalba** yra stipriausias tautinės bendruomenės ryšys;
- **lietuvių kalba** lietuviui yra tautinė garbė;
- **tautinis solidarumas** yra aukščiausiaji tautinė dorybė.